

бѣхъ лошъ; че нѣкога живѣхъ съ най-чисти радости, но нѣмаше кой да ме извади на време отъ блатото, въ което паднахъ и станахъ чловѣкоубиецъ.

Ако бѣхъ послушалъ моя мждъръ баща, не би станало това съ мене. Сега за мене всичко е изгубено.

Дано моитѣ думи бждатъ чути отъ онези, които иматъ нужда за назиждане. А васъ азъ моля, господа сждии и сждебни заседатели, издайте по-скоро присждата за да престана да гледамъ хората, защото това ме страшно измжчва.

Извикаха да изслушатъ и Царка.

— Ти чу въ какво се обвинявашъ, се обърна председателя къмъ нея, — признавашъ ли се за виновна?